

OT. 31 - De uiteindelijke overwinnaar ben ik (Ex. 14)

Geschreven door Josine de Jong (zie [bijbelverhalen.nl](http://www.bijbelverhalen.nl))

Exodus 14

Het is heel stil in het grote paleis van de Farao. Iedereen probeert zo min mogelijk lawaai te maken. De kamerdienaars lopen op pantoffels en in de keuken zet men voorzichtig de pannen op het vuur. De kinderen mogen geen tikkertje spelen en lachen. Weet je hoe dat komt? De Farao is in de rouw.

Op zijn hoge en verheven troon zit heerser van Opper- en Neder Egypte. Een slanke man met een gestreepte hoofddoek om waarboven een gouden kroon met een slangenkop. Zijn ene gespierde blote arm rust op de gouden leuning en met zijn andere arm ondersteunt hij zijn kin. Het lijkt wel of hij uit het wassenbeeldenmuseum komt. Geen teentje beweegt, geen vingertje wordt verplaatst. Of hij bedroefd is of boos, niemand kan het zeggen. De Farao is een ster in het verbergen van zijn emoties. Hij heeft altijd een pokergezicht. Maar van binnen, onder zijn ronde gekleurde kralenkraag, woedt en stormt het. En boze gedachten vliegen als vechtende kraanvogels door zijn kaalgeschoren kop! Hoe is het mogelijk! HIJ DE GODENZOON, DIE NIET GEBOREN IS MAAR UIT DE HEMEL IS KOMEN VAREN OVER DE NIJL, HEEFT DE NEDERLAAG GELEDEN!! Zijn oudste zoon wordt binnenkort als mummie bijgezet in een piramide. Walgelijk waanzinnig! En het ergste is nog wel, dat hij is verslagen door de god van een slavenvolk. Wilde woede borrelt in zijn binnenste omhoog, maar die woede kan er niet uit. Alleen een klein trekje om zijn mond verraadt wat er in hem omgaat.

Bij de tien meter hoge marmeren pilaar vóór in de ontvangstzaal is een man komen staan met gebogen hoofd. Hij wacht tot de Farao toestemming geeft dat hij verder mag komen. De opperkamerheer heeft hem ook zien staan. Hij zoekt oogcontact met de Farao om te weten of de man wel of niet dichterbij mag komen. Eén kleine beweging van diens wijsvinger is genoeg om te zeggen: 'Laat de koninklijke spion naderbij treden.'
De binnengekomen man loopt snel naar voren en valt plat op zijn gezicht voor zijn meester. 'Farao, ik ben net terug van het verspieden van de Hebreeërs. En ik heb goed nieuws. Het slavenvolk is naar het zuiden getrokken, richting Rietzee, niet langs de weg van de Filistijnen. Ze zijn nu al verdwaald, wat kun je ook anders verwachten van een onontwikkeld herdersvolk. Er zit geen greintje gezond verstand in hun hersens...'
'Zwijg!...' roept de opperkamerheer. 'De Farao kan zelf wel conclusies trekken. Als je verder niets meer te zeggen hebt, kun je vertrekken.'
Farao heeft zich nog steeds niet bewogen.

't Is druk vandaag, want alweer komt er een man op audiëntie. Het is de architect van de twee voorraadsteden Pythom en Ramses. Hij maakt alleen maar een vlugge kniebuiging voor de Farao.

“Majesteit,” roept hij boos, zonder op toestemming te wachten, ‘met alle respect, zo kan ik niet werken. Dit is gekkenwerk. De hoogverheven heerser heeft een termijn gesteld dat mijn werk gedaan moet zijn, maar nu alle slaven weg zijn, ligt de hele bouw stil!’

‘De geachte architect heeft zijn boodschap goed overgebracht. Hij kan gaan!’ roept de Opperkamerheer snel. Hij ziet de bui al hangen. Dit kan Farao er niet meer bij hebben.

Even blijft het stil in de troonzaal. Je hoort slechts het zoemen van een bromvlieg en het ruisen van de grote waaiers achter de troon.

Dan onverwacht komt er een diepe grommende stem vanaf de troon:

‘DE UIT-EIN-DE-LIJKE OVER-WINNAAR BEN IK!!!’

O, het is de Farao. Hij spreekt!! De lierspeler, die al die tijd zachte muziek had zitten spelen geeft geschrokken een driftige roffel op alle snaren, wat iedereen wakker schrikt. En de trommelslager doet er nog een duitje bovenop.

Farao SPREEKT EN BEWEEGT! Nu is hij geen wassenbeeld meer. De agressie vindt een uitweg.

‘Roep de generaal van de cavalerie hier, onmiddellijk!’ klinkt zijn bevel.

Binnen het uur zitten 600 tot de tanden toe bewapende cavaleristen op de strijdwagens. Ze jagen de raspaarden op met lange zweepen: “Voort, voort, de slaven achterna. We halen ze met geweld weer terug!!” is de yell.

Klopperdeklopperdeklop!

Hoor je die paardenhoeven neerkomen op de zandweg?

Mouni, de Egyptische kampioen paardrijden is de groep zeker een half uur voor. Hij verkent de weg. Zodra hij een belangrijke boodschap voor de Farao heeft, stapt hij af en schrijft een teken op een steen, waarna hij weer snel op zijn paard springt.

Net was er zo’n moment. ‘Hebreeërs verdwaald, volg pijlen,’ liet hij als boodschap achter.

Hier en daar verzamelt hij wat informatie bij rondtrekkende bedoeïenen en zet zijn pijlen dan richting de Rietzee. ‘Pi-Hachiroth’ schrijft hij op een grote rots.

Op die manier is het voor Farao en zijn ruitervolk gemakkelijk om de weg te vinden.

Tegen de avond staat Mouni op een heuveltop en bekijkt de verrichtingen van het volk. Ja hoor! Ze zitten als ratten in de val. Dat wordt een makkie.

‘Een makkie,’ denkt de Farao ook, als hij na een uurtje of wat met zijn ruiterbende bij dezelfde heuvel aankomt. ‘Dit keer heeft Jahweh hen niet kunnen helpen. Mooi zo. Over een paar uur zal hij weer op de terugweg zijn met zijn buit! Farao’s blik wendt zich naar de verrichtingen van de priester van Ra, die de avondrituelen uitvoert, gebeden opzegt, voordat de zon ondergaat.

Maar zo simpel als het leek was het toch niet. Er komt een soort dikke mist opzetten, zodat de Prr-mensen, zoals de Hebreeën worden genoemd, omdat ze bij het schapenhoeden steeds prr roepen, niet meer te zien zijn. Dat wordt minstens een dag vertraging. Maar goed, daar komen ze ook wel overheen.

Mouni loopt al een tijdje met de gedachte om te proberen dichter bij de Hebreeën te komen. Als het hem lukt en hij met belangrijke informatie bij de Farao aan komt zetten, wacht hem een grote

beloning. Slim als hij is bindt hij lappen om de poten van zijn paard om het geluid te dempen en voert zijn dier aan de leidsels mee de mist in en de nacht. Kloppekloppekloppe. Doodse stilte, mist en duisternis alom.

Tegen de ochtend is hij terug, total loss.

'Farao! Farao! Heer van Opper en Neder Egyp...'

Half struikelend en naar adem happend valt hij de tent van Farao binnen.

'Meester, er is ... het is... magie... een hevige wind heeft een pad in de zee gemaakt en de Hebreëen.... hhh...lopen... naar de overkant!! En die wolkkolom daar... is aan de andere kant vurig verlicht!!!'

Het bericht slaat in als een bom. Farao holt woedend naar buiten, springt op zijn raspaard en mobiliseert zijn leger.

De wolkkolom is aan het wegtrekken in de richting van de zee. Je kunt nu al de rivier zien. Ja, wonder van alle hemelse wonderen: DAAR IS EEN PAD IN DE RIVIER!! Aan weerszijden van dat pad rijst het water als een muur omhoog.

'Aanvallen, machtig leger van Egypte,' roept Farao, 'Wat slaven kunnen godenzonen ook. DE UITEINDELIJKE OVERWINNAAR BEN IK!!'

Na tien plagen en de dood van zijn eerstgeboren zoon buigt hij nog niet voor de God van Israël. Oorlogsgeschreeuw, knallende zwepen en hinnikende paarden. Schrikaanjagend flitst Farao's leger naar voren. Bij de zee gekomen springen de paarden met een sierlijke sprong op het laaggelegen pad door de Rietzee. Ze springen hun dood tegemoet.

'Als die rare wolk er maar niet zou zijn,' denkt de Farao, jagend over het mysterieuze pad, 'dan kon hij de slaven meer angst aanjagen...'

En even later: 'Er is toch iets raars met dat ding. Kijk er flitsen vurige stralen vanaf... Er lijkt wel een boos gezicht in te zitten, dat hem aanstaart... Wouw! Dit is echt eng! Dit is.... WEGWEZEN!! Snel.' Farao keert zijn strijdswagen om, waardoor de achteropkomende ruiters beginnen te vallen, steigerende dieren, gehinnik, doodsnoed. Dit is D- day voor God.

Niemand overleeft het.

'Zee, Ik beveel je, stroom weer terug!' klinkt het machtige bevel van God.

Met donderend geraas stort de watermuur in. Bovenop al die paarden, wagens en ruiters. Bovenop Farao, de Heer van...

Blupblup.

Hier en daar een hand die omhoog steekt boven de golven. Daar een paardenkop en trappende poten. Een omgekeerde helm drijft stroomafwaarts...

En dan stilte. Doodse stilte.

Aan de overkant van de rivier barst een applaus los voor de Here, onze God, die de uiteindelijke overwinnaar is. Halleluja!